

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 75ms

PAAVALI JA HÄNEN KIRJEENSÄ (jatk.)

ANTIOKIA

”Suora katu” (Apt.9:11) on tänäänkin vielä olemassa. Siellä Paavali kastettiin ja hän sai Pyhän Hengen kasteen. Se on suora katu, joka kulkee suoraan Damaskon halki.

Antiokia on hyvin suuri kaupunki Syyriassa tänä päivänä. Kaupunki esiintyy usein UT:ssa. Tänne tuhlaajapoika (Luuk.15) meni rahojaan tuhlaamaan. Se oli ”kaukainen maa”. Evankeliumeiden aikaan oli vain yksi kaukainen maa. Se oli Antiokia, jota kutsuttiin muinaisen maailman Pariisiksi, tai menneen maailman Bangkokiksi tai Amsterdamiksi. Jos asui Israelissa ja halusi pistää ranttaliksi rahoinsensa, Antiokia oli oikea paikka siihen. Se oli menopaikka. Kaikki yöklubit olivat siellä. Ja siellä tuhlaajapoika päätyi sikolättiin, kun rahat loppuivat. Siitä ei ole epäilystäkään. Se oli kurja paikka. Syntinen paikka.

Siellä syntyi ensimmäinen kristillinen pakanaseurakunta. Barnabas kuului siihen. Ja siellä keksittiin nimi ”kristitty”.

SAUL ANTIOKIAAN

Vihdoin 10 vuoden kuluttua Barnabas toi Saulin Antiokiaan pakanaseurakuntaan. Tämän juutalaisista juutalaisimman piti nyt elää kuin pakana. Hän sanoi: ”Juutalaisille olen ollut juutalainen ja pakanoille olen pakana.” ”Olen valmis elämään miten vain, jos se koituu jonkun pelastukseksi.” Tämä on sellaista joustavuutta, jota meiltä monelta puuttuu!

KUTSUN VAHVISTAMINEN

Tuossa pakanaseurakunnassa oli viisi henkeä rukouskokouksessa. Pari opettajaa ja pari, kolme profeettaa. Kun he siinä palvelivat Jumalaa, tuli profetia: ”Erottakaa Saulus ja Barnabas siihen työhön, johon olen kutsunut heidät.”

Saul sai siis kutsunsa KAHTA KAUTTA: uskoontulonsa hetkellä...Jeesus sanoi hänelle, mitä Hän halusi Saulin tekevän. Mutta myöhemmin sen vahvisti seurakunnassa tullut profetia. Haluan (Pawson) nyt korostaa tätä. Liian monet kristityt ajattelevat, että kunhan meillä on Herran kutsu, se riittää. Minusta heidän pitäisi odottaa, että seurakunta vahvistaa sen. Silloin sinulla on ”kaksoiskutsu”, sekä päältä että ruumiin kautta. Ja kun meno mutkistuu myöhemmin, tuo kaksoiskutsu pitää sinut tiellä.

ALOITTIVAT DIAKONEINA

Barnabaan ja Saulin tuli siis toimittaa ensimmäinen tehtävänsä yhdessä. Ei se itse asiassa ollut ensimmäinen tehtävä. He olivat molemmat olleet diakoneja, varainhoitajia. Heidän ensimmäinen yhteinen tehtävänsä Antiokian seurakunnassa oli huolehtia nälkäavusta Jerusalemiin. Etelässä Jerusalemissa oli nälänhätä ja tässä seurakunnassa pantiin toimeen keräys. He sanoivat: ”Saul ja Barnabas, olette oiva pari huolehtimaan näistä varoista.”

Tämä on mielenkiintoista! Tässä on mies, jolla on kutsu pakanamaailmaan. Ja hän saa seurakunnassa tehtävän huolehtia varoista. Mutta he tekivät työtä käskettyä. Se oli heidän

ensimmäinen yhteistyönsä. Me olisimme niin kärsimättömiä tekemään isot asiat nopeasti. Mutta Saul ja Barnabas olivat valmiit hoitamaan diakonin työn ensin. Antiokia ei kannattanut heitä taloudellisesti. He vain lähettivät heidät. He elättivät itsensä!

RENKAAT LAAJENEVAT

Veden renkaat olivat nyt väreilleet Antiokiaan saakka. Nyt siitä tuli keskus, josta renkaat laajenivat ...kunnes ne saavuttivat Rooman. Paavalin ensisijainen aikomus oli evankelioida Välimeren koko itäinen ja pohjoispuoleinen maailma, kunnes hän tavoittaisi valtakunnan pääkaupungin. Tähän valloitustyöhön hän ja Barnabas nyt ryhtyivät.

He matkustivat ensin Kyprokselle ja siitä takaisin mantereelle. He istuttivat seurakuntia Antiokiaan, Lystraan ja Derbeen. Sitten he tulevat takaisin ja raportoivat kotiseurakunnassaan, mitä oli tapahtunut. Ja kenttä laajeni. Useimmat Paavalin kirjeistä on kirjoitettu seurakunnille Aigeianmeren ympärillä.

Hänen strategiansa oli istuttaa valtakunnan yhteisö jokaiseen avainkaupunkiin ja sitten jatkaa matkaa. Ja mahdollisimman pian. Joskus hän viipyi paikkakunnalla vain kolme viikkoa. Korintissa taas puolitoista vuotta. Joskus hän "joutui" lähtemään. Joskus hän "pätyi" lähtemään. Mutta hän jätti taakseen seurakunnan evankelioimaan aluetta.

APULAISET MUKANA

Ei hän yrittänyt itse kattaa jokaista kaupunkia, vaan hän selvitti maakunnan avainkaupungin ja perusti seurakunnan sinne. Nämä seurakunnat evankelioivat itsensä. Se oli menestyksellinen suunnitelma. Sen sijaan, että yrittäisi itse tehdä kaiken, hän perusti elävän seurakunnan ja sanoi: "Evankelioikaa te tämä provinssi." Lähden nyt eteenpäin."

Todellisen apostolin lailla Paavali oli jatkuvasti liikkeessä ja etsimässä uusia alueita. Hän sanoi: "Olen pitänyt kunnianani olla tekemättä työtä siellä, missä joku toinen on jo tehnyt työtä." Hän puski eteenpäin, kunnes ylitti tuon salmen (Bosporinsalmi) ja evankeliumi saapui Euroopan puolelle ensimmäistä kertaa. Eikä Eurooppa ole ollut entisensä sen jälkeen.

VAIKEUKSIA

Hän joutui haaksirikoon kolmesti, vaikka vain yksi niistä kerrotaan Raamatussa:

"Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen, ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston. Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo" (Apt.27:18-20).

"Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille; kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, KOLMESTI OLEN JOUTUNUT HAAKSIRIKKOON, vuorokauden olen meressä ajelehtinut" (2. Kor.11:24,25).

Paavalia parjattiin monta kertaa. Häntä pahoinpideltiin ja kivitettiin kerran ja jätettiin kuolemaan. Kun hän oli luetellut pitkän listan nälkää ja unettomuutta, hän sanoo vielä..."Ja kaiken kukkuraksi vielä huoli seurakunnista..." Se näyttää hänen huoltensa huipentumalta. "Haaksirikko ja herjaus –

ne eivät mitään!” ”Mutta seurakunnista huolehtiminen. Oih! Se on todella se viimeinen korsi, joka taittaa kamelin selän.

SEURANTAA

Mutta kun seurakunnat on sitten istutettu ja menty eteenpäin, totta kai Paavalin täytyi hoitaa jälkiseuranta. Hän piti huolta työstään. Hän ei vain pitänyt kokoussarjoja ja juossut sitten eteenpäin. Hän jatkoi seurakunnan rakentamista, koska halusi nähdä sen kasvavan laadullisesti ja määrällisesti.

Kaksi tapaa hoitaa seurantaa:

1. KÄYDÄ UUDELLEN VIERAILULLA SEURAKUNNISSA. Hän palasi seurakuntiin vuosi niiden perustamisen jälkeen. Silloin hän saattoi valita vanhimmat kussakin paikassa. Apostolin työ oli tehty, kun paikalliset vanhimmat oli valittu. Hän kirjoitti Tiitukselle: ”Jätin sinut Kreetalle saattamaan työn päätökseen valitsemalla vanhimmat kuhunkin kaupunkiin.” Kun seurakunnalla oli johtajistonsa, apostolin homma oli hoidettu. Seurakunnan vakiinnuttaminen ei kuitenkaan ollut helppoa. Hän saattoi vierailuilla niissä uudelleen, mutta sen tekeminen jatkuvasti olisi estänyt häntä menemästä eteenpäin. Hänen tavoitteensa oli viedä evankeliumi Espanjaan saakka. Hän halusi evankelioida koko Välimeren pohjoisrannikon. Mutta ei hän voinut jatkuvasti hypätä täällä ja samaan aikaan matkustaa Espanjaan.

2. HOITAA JÄLKISEURANTA KIRJEELLÄ. Siksi meillä on Uudessa testamentissa Paavalin kirjeet. Näin hän hoiti evankeliointinsa jälkiseurantaa.

PAAVALIN VIIMEISET PÄIVÄT

Paavali päätyi Roomaan ja eli vankina ja oikeudessa syytettynä. Luukas, hänen ystävänsä, kirjoitti hänen puolustuspuheensa tuomarille: Luukaan evankeliumi ja Apostolien teot. Paavali todettiin syyttömäksi ja vapautettiin.

Sikäli kuin tiedämme, hän meni Espanjaan. Hän myös kävi uudelleen näillä alueilla (Vähä – Aasia) ja meni Kreetalle sekä Neapolisin alueelle. Ja lukuisille muille uusille alueille. Ja sitten hänet petti metallityöläinen nimeltään Aleksander. Hänet petettiin ja pidätettiin toistamiseen Neron hallituskaudella.

”Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun, säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet. Niitä ovat Hymeneus ja ALEKSANDER, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi” (1. Tim.1:20).

”ALEKSANDER, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa; Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan. Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovin vastustanut meidän sanojamme.” (2. Tim.4:14,15).

Paavali vietiin pois niin nopeasti, ettei hän ehtinyt ottaa mukaansa muistiinpanojaan tai päällystakkiaan. Timoteus ja Tiitus saivat Paavalilta kirjeen, jossa hän pyysi lähettämään takkinsa: ”On kylmä! Lähettäkää myös muistiinpanoni ja päiväkirjani.”

”Tuo tullessasi päällysvaippa, jonka jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit” (2. Tim.4:13).

Väinö Hotti / David Pawson